

מבעד למסוה

(שעורים בהסתכלות)

וזהו פתיגו
הכהב ששלחתי
תי בשבוע זה
לקונסול המד
צרי שלנו לכי
בוד השלט
הרשמי החדש

שנקבע על הקונסוליה המצרית בעירנו.
לכבוד אדוני הקונסול וכו'
חפצתי למסור למעלתו את דברי
אלה בפה ואולם שמעתי כי כ' נסע
לטייל לרגל חופשתו ויורשהנא לי
איפוא לפנות אליו בטכתבי זה הקטן
כאן במדור ההתחון שלי.

חיה לי העונג להפגש עם כבודו
במה פעמים בכיסבות אהבתי, בנשפים
ובמחולות וגם כמיעדין העברי של החר
ציהמזרה ונעים לי להודיע לו כי במשך
זמן שירותו בינינו הכפיק הקונסול
הצעיר והחביב לקנות כמה לבבות
מתלמידיו ותלמידותיו וגם לרכש את
אחרת הקהל העברי ביהוד מפני יחסו
הנאה וה"לואיאל" לשפתנו העברית. כי
למה נכחד? הו הקונסוליה המצרית
בעירנו היתה היחידה ששקבעה
על שערי מטרדה שלט-מלכותי רשמי
בשלוש השפות הרשמיות שלנו: אנגלית
ערבית וגם עברית...

והנה—בשבוע זה עברתי ברחוב
„אביג'רמלכנו" וראיתי על דירתכם תחר

שה והנאה שלט חדש ועגול, שלט
מבריק באותיות מוזהבות: למעלה ער-
בית, אח"כ אנגלית ושפתנו העברית—
כאן דבר שמה „יוק" בלע"ז. התבוננתי
היטב גם אל שלט-הנהשת המרובע והי
מוחיר בחציריחו וכוכביו וראיתי שם
שוב שתי שפות: ערבית וצרפתית
ולשוננו הרשמית—בבליתראה ובכל-
תמצא במצרים אשר בירושלם!

חקרתי ודרשתי בדבר זה, כדרכי
בקדש, ונודע לי כי לכבוד ה"סדרה"
החדש בדירת החדשה פקד הקנצלר החד
דש (לא מזהר ביי שנסע לג'דה!) על
צייר-השלטים שלנו לצבע מחדש את
השלט הישן ואנב צוה עליו, במפניע
למחק את „ירושלם" העברית ובמקומה
קו שהור—וכר להורבון...

ומכיון שזכינו ל"סדרה" חדש זה
עלינו לשאל גם „כח נשתנה" החדש
מאת הקונסול המצרי החביב שלנו.

ובאן הבן שואל:
מה נשתנה השלט החדש הזה?
שבכל השנים הקודמות היה כתוב על
שלטכם גם עברית והשתא גם ערבית,
גם אנגלית, גם צרפתית, וגם לא
עברית? האם זה פני הלופי-נברא על
כסא הסגנות, כמו שנאמר: משנה מקום
משנה מול ומשנה משנה-לקונסול משנה
פולטיקה?

מילא אלמלי לא היתה השפה
העברית כתובה על שלטכם גם קודם
לכו, לא היינו רואים עליכם הלילה החד
רזניא כמו לשאר הקונסוליות בעירנו,
ואולם לאחר שהכרתם את שפתנו בתור

שפה רשמית ומצאתם לנחוח
לתת לה מקום על שלט-המלכות שלכם,
כראוי לקונסול יידידותי בביתנו הלאומי
מה ראיתם על ככה להסירה מעל מש-
רדיכם? כלום אין השפה העברית מוכרת
ורשמית ברחוב המלך ג'ורג', והלא
מצבת-הזכרון הקבועה בקירות הבית
החדש של ולירו בשלש השפות
הרשמיות תוכיח להיפך?

ועוד זאת: עוד לא שכחנו את
קבלת-הפנים הנהדרה, שנערכה על ידי
ממשלת מצרים במצרים לכבוד חמורים
העבריים, והנני חותם בכל הכבוד
הגדול ובברכת התהיה גם לשפתנו
העברית.

ועוד זאת: עוד לא שכחנו את
קבלת-הפנים הנהדרה, שנערכה על ידי
ממשלת מצרים במצרים לכבוד חמורים
העבריים, והנני חותם בכל הכבוד
הגדול ובברכת התהיה גם לשפתנו
העברית.

ועוד זאת: עוד לא שכחנו את
קבלת-הפנים הנהדרה, שנערכה על ידי
ממשלת מצרים במצרים לכבוד חמורים
העבריים, והנני חותם בכל הכבוד
הגדול ובברכת התהיה גם לשפתנו
העברית.

לקים מה שנאמר: חדש ימינו כקדם,
ולקנצלר החדש אשלח אי"ה בקי
רוב מתנת נאה: „הגדה" חדשה לכבוד
ה"סדרה" החדש שלו, בשלש השפות
הרשמיות, כדי שילמד בה פרק בדרכי
ימי מצרים לפניו, כמו שנאמר: בכל
דוד ודור וכו'.

תקותי חזקה כי כבוד הקונסול
החביב חלטיף ישים לב לדברי הבאים
בשם כל תלמידותי ותלמידיו הרבים, בן
פורת יוסף, והנני חותם בכל הכבוד
הגדול ובברכת התהיה גם לשפתנו
העברית.

עבודך הנאמן
ע ז מ ו ת

ועד עזאני יושב במכזי ומכין לכם
את שעורי זה נכנס אלי תלמידיו הצעירי,
חלוץ ארכונו ונאץ, פולני עפמי דבורו
ורוצח בעלום שכו, הגייה על שירי
חבילות גליוניות טורפסים והלך לו
התבוננתי אל חנירות מקרוב ור
איתי לפני טופסים של ממשלתנו ירום
הודה ממחלקת בית הסחר בעירנו ובלם
לני ימי „שימי" חידוע ושאר הרקודים
שלו, וכלום עבדים חיינו לפרעה
בירושלם?

רוצה אני לזאמן כי כל „הכבוד"
הזה נעשה לשפתנו הלאומית בשעה
שכבוד הקונסול לא היה בעירנו לרזי
נסיעתו לשם טיול בחופשתו ואינשאר
ללאה מיד לאחר שיחזור מדרכו בשלום
יזמן את צייר-השלטים ויצוה לו להתי
זיר עמרה ליושנה ועברית למקומה
האנגליות והערביות—לא מצאתי!

רוצה אני לזאמן כי כל „הכבוד"
הזה נעשה לשפתנו הלאומית בשעה
שכבוד הקונסול לא היה בעירנו לרזי
נסיעתו לשם טיול בחופשתו ואינשאר
ללאה מיד לאחר שיחזור מדרכו בשלום
יזמן את צייר-השלטים ויצוה לו להתי
זיר עמרה ליושנה ועברית למקומה
האנגליות והערביות—לא מצאתי!

כנראה, רבותי, שבית האסורים
כא"י שיד לאוורים, שאין בהם יהודים
וע"כ אין השפה העברית מוכרת שם,
והמופ"סים שהם אזרחים ב"ח-גדיא"
—הן שפתם הרשמית היא ז רגו...
לעמית זה מצאתי בתוך החבילה,
שהביא לי תלמידו הלז, טופסי המחלקה
למשפטים מספר 10008, שנרפסו אצל
הגונים, כמובן, ביום 18.4.27 Super-
intendant of Courts, Jerusalem

זה היה, כמובן, היהודי האמריקאי
מיסטר מורגנשטרן, שקבע שלטי-ברזל
גדול ונאה באנגלית על ביתו החדש
ברחוב „אבינו מלכנו" ממש מול רחוב
בזיהודה... בית יהודי חדש ונאה עם
כרבלת אנגלית על הגג למה הוא דומה?
ליבלת שחורז וגדולה על חטמה של
אשה צעירה ונאה...

ואי"ה—כך הוא טכטיח לי כנראה
כדי לעשות לי נחת רוח בקרוב בימיני
יופיע על ביתו לא שלט אנגלי אלא
עברית לא על הגזוזטרא ועל החיכת
בה חלוד אי"א לעילא ולעילא על הגג,
ויבקע כשחר אורו—הלואי רבש"ע!
רק הר"ר הגרמני שלנו, המנתח
היושב ברחוב הנביאים, מתעקש ועומר
במדרו ובשלטו היונקרי אשר על מור
זון ביתו. Ien gehe nacht!

ואת המעשה הנורא בשני התינר
קות שנתחלפו בעירנו שמעתם? מסתמא
לא! ובכו אספר אני לכם:
מעשה ביהודי אחד שבא עם אשתו
החרה למוסד רפואי ירוע בעירנו וספר
לאנשי המוסד כי אשתו חיתה עקרה,
לא עליכם. בקשר חגי שנים אחרי חת

ואת המעשה הנורא בשני התינר
קות שנתחלפו בעירנו שמעתם? מסתמא
לא! ובכו אספר אני לכם:
מעשה ביהודי אחד שבא עם אשתו
החרה למוסד רפואי ירוע בעירנו וספר
לאנשי המוסד כי אשתו חיתה עקרה,
לא עליכם. בקשר חגי שנים אחרי חת

זה פנשתי יהודי ברחוב, תקע לי
„שלום" ואמר: האם כבודו הוא
ה"עומות"?
— כן, ארוני, ומה יש?
— כבר מסרתי להחליף את השלט
שעל ביתי ב"קינג'ז'ור" ואי"ה אחרי
הטרם של כוחרם יגמר הצייר את
עבודתו.

זה היה, כמובן, היהודי האמריקאי
מיסטר מורגנשטרן, שקבע שלטי-ברזל
גדול ונאה באנגלית על ביתו החדש
ברחוב „אבינו מלכנו" ממש מול רחוב
בזיהודה... בית יהודי חדש ונאה עם
כרבלת אנגלית על הגג למה הוא דומה?
ליבלת שחורז וגדולה על חטמה של
אשה צעירה ונאה...

ואי"ה—כך הוא טכטיח לי כנראה
כדי לעשות לי נחת רוח בקרוב בימיני
יופיע על ביתו לא שלט אנגלי אלא
עברית לא על הגזוזטרא ועל החיכת
בה חלוד אי"א לעילא ולעילא על הגג,
ויבקע כשחר אורו—הלואי רבש"ע!
רק הר"ר הגרמני שלנו, המנתח
היושב ברחוב הנביאים, מתעקש ועומר
במדרו ובשלטו היונקרי אשר על מור
זון ביתו. Ien gehe nacht!

ואת המעשה הנורא בשני התינר
קות שנתחלפו בעירנו שמעתם? מסתמא
לא! ובכו אספר אני לכם:
מעשה ביהודי אחד שבא עם אשתו
החרה למוסד רפואי ירוע בעירנו וספר
לאנשי המוסד כי אשתו חיתה עקרה,
לא עליכם. בקשר חגי שנים אחרי חת

ואת המעשה הנורא בשני התינר
קות שנתחלפו בעירנו שמעתם? מסתמא
לא! ובכו אספר אני לכם:
מעשה ביהודי אחד שבא עם אשתו
החרה למוסד רפואי ירוע בעירנו וספר
לאנשי המוסד כי אשתו חיתה עקרה,
לא עליכם. בקשר חגי שנים אחרי חת

נתם ועכשיו פקד ה' את רחמה ואם
יזכרו בזכור ינדב לטובת המוסד
חגי פונטים.
האשה ילדה, כמו להכעים, בת
אלא שמולח של האי איתתא גרם-
שאותו יום הגיעה גם הלוצה מה"קבור"
צות" וילדה זכה. הלכו אנשי המוסד
ועשו „זו חליפתי" בין הולדות ויהודי
זכה לבזכור... ובעבר שטנה ימים הכין
„אכריהבן" ברית-מילה כדבעי ומרב
שמהה רץ אל רופא המוסד והזמין
אותו לשמחת מצוה וכבד אותו גם
בסנדק.

זה היה, כמובן, היהודי האמריקאי
מיסטר מורגנשטרן, שקבע שלטי-ברזל
גדול ונאה באנגלית על ביתו החדש
ברחוב „אבינו מלכנו" ממש מול רחוב
בזיהודה... בית יהודי חדש ונאה עם
כרבלת אנגלית על הגג למה הוא דומה?
ליבלת שחורז וגדולה על חטמה של
אשה צעירה ונאה...

ואי"ה—כך הוא טכטיח לי כנראה
כדי לעשות לי נחת רוח בקרוב בימיני
יופיע על ביתו לא שלט אנגלי אלא
עברית לא על הגזוזטרא ועל החיכת
בה חלוד אי"א לעילא ולעילא על הגג,
ויבקע כשחר אורו—הלואי רבש"ע!
רק הר"ר הגרמני שלנו, המנתח
היושב ברחוב הנביאים, מתעקש ועומר
במדרו ובשלטו היונקרי אשר על מור
זון ביתו. Ien gehe nacht!

ואת המעשה הנורא בשני התינר
קות שנתחלפו בעירנו שמעתם? מסתמא
לא! ובכו אספר אני לכם:
מעשה ביהודי אחד שבא עם אשתו
החרה למוסד רפואי ירוע בעירנו וספר
לאנשי המוסד כי אשתו חיתה עקרה,
לא עליכם. בקשר חגי שנים אחרי חת

ואת המעשה הנורא בשני התינר
קות שנתחלפו בעירנו שמעתם? מסתמא
לא! ובכו אספר אני לכם:
מעשה ביהודי אחד שבא עם אשתו
החרה למוסד רפואי ירוע בעירנו וספר
לאנשי המוסד כי אשתו חיתה עקרה,
לא עליכם. בקשר חגי שנים אחרי חת

האות והגירסאות המתחלכות בקהל,
שהרי היה יכול להציגא הומל-סנמציר
נלי לעתנו באמריקה מא"י, כמו למשל
המעשה הידוע שלו בנסיכה ובבת-מלכה
איטלקית, שדבקה לאחבה בחלוצ מת"א
ונתהנתנה דוקא עם היהודי העני הזה
בא"י—מעשה נורא שנתפרסם בשעתו
ב„פארווערטס" ועבר לכל עתונו
ה"בלור" באמריקה ובחו"ל... * *

ומכיון שאנו מדברים באמריקה
נוברתי גם במשלחת האמריקאית שלנו,
שראשה ולזכירה כבר עזבו אותנו וחד
זרו בשבוע זה אמריקתה.

כשראיתי, רבותי, כי מקיפים את
המשלחת שלנו בהימית ידיחו ובחופות
סין: וילקנסקי נוסע עמם לרחובות,
קפלנסקי לעיר-חרודי, קסטיליאנסקי לפד
דודארם, רופין לחיפה, קיש לתל אביב
ודיונגוף לטנטורה—החלטתי לפרץ את
כל החופות האלו לא בשופרות, כיריהו
בשעתה, אלא ב„שופר" אחד, ישבתי לי
במכונית ונסעתי במיסה אחת ישר
אליהם למלון אלנבי, קפצתי על כל
המדרגות ומצאתי את כל ה"חבריא"
באולם ההמתנה למטה דהיינו: „הקנצלר
ואשתו, לבושים בגדי-קצין וסמוקינגים
לבנים כמוני, שניהם נבוחים בתומד
והולכים קוממיות, ולן מתהלך בניחותא
בלא אשה זבוקנו הלבן, דיונגוף הולך
בבהילות בלא אשה ובלא זקן ושפם וד
עיקר כ"כ ה"פויפירס" שלנו למיניהם,
שודץ שוכמן, וקנצלסו, שחכו לראיון
ברגע האחרון, כנחונ אצלנו...

ומכיון שאנו מדברים באמריקה
נוברתי גם במשלחת האמריקאית שלנו,
שראשה ולזכירה כבר עזבו אותנו וחד
זרו בשבוע זה אמריקתה.

ומכיון שאנו מדברים באמריקה
נוברתי גם במשלחת האמריקאית שלנו,
שראשה ולזכירה כבר עזבו אותנו וחד
זרו בשבוע זה אמריקתה.

ומחמת שאיני „פייפיד“ ב"ה ואיני מחכה לכבודים ולראיונות, לא שהייתי הרבה. הקרתי על המקום ונודעו לי שבילי דמשלחת בטלון אלנבי ומבלי לחכות לפתקא מבעל-הטלון, רצתי ישר למעלה, הדר מספר 86 של המזכיר וחד דר מספר 88 של הראש. נכנסתי ישר אליהם—ממש כמו בן-אב, שקבל חוד טנה טיוחדה מיד אחרי מאסרו המפוצץ נגד „המלאכות ותכסוסייה“ שתורגם להשוההקדש ונמסר להם תומ"י.

לא אוכל, כמובן, למסר לכם את פרטי שיחתנו שהייתה בינינו במשך „זוג שעות מלאות, נעימות ומססימות“ מחמת שאיני רוצה להתחרות בעורכנו הראשי, ואני אספר לכם רק ברמזיה ב„ארובה“ מה שלא מגלים למעלה ב„ערכה“.

והידעתם—רבותי, למה זכה ה"ר פרנקיל לעמד בראש המשלחת האמריקאית? פשוט, מפני שהוא הוא שהעני לקחה את ויצמן בפגישה הראשונה שהייתה עם מרשל בטלון אסטור באמריקה. קבל אותי בסבר פנים יפות, בראוי ליהודי שהוא יאנקי למחצת, בעל צורה ובעל קומה, עטרת לבנה לראשו פנים אדומים וקולו ערב ועל עיניו משי-ספים בלתי אמריקניים.

כשראה הכוונה שאני מביט בת' מית על משקפיו אמר:

— רואה אתה שאני לכוש משקפים בלתי אמריקאיים ואין בהם שום „בלוה“ ועל כן רואה אני בהם מה שאחרים אינם רואים לא במשקפים אמריקאיים ובלתי-אמריקאיים ואפילו מה שלא רואה ר' עזמות מבעד למסוה: שלג במחיר לה... ועוד זאת, הוא אומר, רואה אני בהם את הענינים לא בצבעים השונים שרואים כאן בא"י... ואחרי המעשה במשקפים בא מיד הענין „לחיים...“ שאל ממני הראש: מפני מה הבקבוקים של יורה-הכרמל המזוהי הם מחו"ל? הן עברתי לכל-ארד החוף בין חיפה ועכו וראיתי את ה"ר ל ו ת, הרב"ה חילת וזכרתי את הפי סוק: זבולון לחוף ימים ישכון—ומסת' מא עשה זבולון משרפות וזכויות ובקבוקים...

— חולותי אמרתי לוי ישנם כאן לרוב אבל לענינים אחרים לגמרי... ואנכי—הוספתי לו—מתפלא אני שמר דיזני גוף שהביא לטנטורה לא ספר לך את הספור. הן הוא עשה שם זכויות ובקבוקים לרוב מכל המינים והנונים. אלא יעבשת הוצאת הפקס במחלף הוסר הראש. ה ר א ש היה מסולק... ובשעה שישב הראש וספר לי כי שיטפאדלישנא את כל אשר ראה ושמע על רגל אחת בא"י במשך שני שבועות ימים חלף במוחי פתאום: א ה ד

ה ע ס !
ומה ענין אהה...ע למשלחת האמריקאית שלנו? זכורני, לפני חמש-עשרה שנה בא לא"י על מנת לחקור וללמוד את מצב הישוב בארץ ושהה בה שהיה גדולה. ויותר משני חדשים עשה כאן. ואפשר לומר, שלא בטל אפילו שעה אחת לבטלה, עבר במושבות ובקבוצות בלא ד"ר חיסין ובלא קיש, והתראה עם כל וערי המושבות, הפועלים וכל העם קנים למיניהם. ישב שעות שלמות כבה"ס ובחן בעצמו את הילדים, הזמין אליו את האכרים, וכשלא באו אליו עשה כמו מוחמד עם ההר והלך אליהם. שאל את פי כלם, חקר, דרש, האזין והקשיב אפילו לשיחת-חולין שלהם. וזכר אני אפילו כעשה באכר אחד בקוסיטניה, שפנה אליו בשעת בקורו שם ואמר לו ב'רנז: „איחר זענט עם פון די חובבי-ציון? אוי זענט איהר ווערט 'או' מען זאלל אייך אנרייבען א מארדע!“ (עוין הפועה „צ מ"ב ניסן תרע"ב).

ואחה"ע לא נתפעל ועבר בכל הארץ לא באוטומובילים ולא במלוניר פלטינים אלא שהודעו בכל עצמותיו אותם באפן אמריקאי ויבש וחלק את הפתקאות Statements לכלם לשווי-המשקל, שלמדו, כנראה, כאן מטמשלתנו הרוכמה. אמר להם באנגלית: ועשה בח כשנים שלשה חדשים, כראוי, למבקר, ואן יצאח מאתנו שוב „אמת

מא"י—אמת שהיא נשארת עד היום חזת. וכשחזר מא"י—מספר ר' מרדכי ב"עולמו" לחו"ל היה אהה"ע רצון ושבור כמו שהזורים מא"י ונתרפא אצל הדר' ברק כמדומני, והמשלחת שלנו נפרדתי ממנו בחבה ובקש ממני למסר פדישת-שלום בשמו לכל תלמידי ותלמידותי.

אדחכי והכא זכתה ירושלם עיה"ס ל„פעצה“ אחרת בשבוע זה. תלמידי החסיד לזקן בא אלי ביום רביעי זה במקלו בידו ובשתי פאותיו הארוכות לשני עברי זקנו השב והרחב. הוציא מתוך קפוטהו גיר מודפס ורושים לי: — נא ! — הוא אומר — חרו לך ר' עזמות „פסקויל“ כנגד הרבי מגור מצו האגודיסטין. ובשעת דבורו הורה לי באצבעו על המוט, שנדפס בראש המודעה: „במקום שיש חלול-השם אין חולקין כבוד לרב...“ — ומחו חלול-השם—שאלתי את החדש, שחקים החסיד בזמן האחרון מגור בירושלם חיתה אצל הרב קוק... וע"כ הוסיף בעל הפסקוילים פסוקים מתאימים כגון: „לא לחנם חלד חזר

כשהוציא הזקן את שעונו האמריקאי הבגתי את השעה וקמתי. — „ומה היה הכוה"ף? — שאלתיו ברמו ובלשון קצרה, כדרכי. — „פעצה!“—ענה אף הוא לא כרמו ובלשון קצרה—הדבור יחיה לאמריקה! נפרדתי ממנו בחבה ובקש ממני למסר פדישת-שלום בשמו לכל תלמידי ותלמידותי.

אדחכי והכא זכתה ירושלם עיה"ס ל„פעצה“ אחרת בשבוע זה. תלמידי החסיד לזקן בא אלי ביום רביעי זה במקלו בידו ובשתי פאותיו הארוכות לשני עברי זקנו השב והרחב. הוציא מתוך קפוטהו גיר מודפס ורושים לי: — נא ! — הוא אומר — חרו לך ר' עזמות „פסקויל“ כנגד הרבי מגור מצו האגודיסטין. ובשעת דבורו הורה לי באצבעו על המוט, שנדפס בראש המודעה: „במקום שיש חלול-השם אין חולקין כבוד לרב...“ — ומחו חלול-השם—שאלתי את החדש, שחקים החסיד בזמן האחרון מגור בירושלם חיתה אצל הרב קוק... וע"כ הוסיף בעל הפסקוילים פסוקים מתאימים כגון: „לא לחנם חלד חזר

זר אצל העורב אלא למינו—ת... נה"ת... נוסף, כמובן, לחידווא... ועוד פנינה אחת: אברהם ואברהם—גורח שוה"מ מחמת ששניהם נקראים בשם אברהם. וגם פסוק מן הפרשה ומענינא דשבתא אינו חסר שם: „הבדלו מתוך העדה הרעה הזאת!“ כלומר עדתו של הרב הראשי והרב הקרוש מגור... והעיקר: „הכסף יענה את הכל“, ובכ"ז — מסים תלמידי החסיד חזקן—הלך הרב קוק בלויית הרבנים שלו לשבע ברכות של ר' נחמיה ל"ל, אחיו של הרבי מגור, ואכלו בידירות ושתי משקה וגם להסידיהם חשקו, והטפו „שיריים“ זה מזה, ואמרו „תודה“ זה לזה, והיה „ליהודים“.

ואגב ספר לי תלמידי זה בשבחו של הרבי, שקים מצות הכנסת-כלה, והביא עמו מפולניה שתי כלות, אחת לאחיו ואחת עניה לבחור עני, חלוצ מפולניה שברח משם, ושני הזוגות ישבו לשבע-ברכות בטלון רוזנשטרוד והרבי מיניהם וברך את שניהם כאחד, וגם גור על אחד מחסידיו מכולל ורשוי להמציא על חשבונו דירה נאה וכלים נאים לזוג החדש (לא לאתנו!) בכנין החדש, שחקים החסיד בזמן האחרון בעירנו... והמתחיל במצוה אומרים לו: גמור !

הרבי מגור עוסק במצוה זו גם בדרך חזרתו לפולניה, ומספרים כי עשר כלות חלוצות מפולניה, שבאו לא"י, רשמו את עצמן אצל „הרבי“ שיחזירן להתניהן ויכניסן שם לחופה ולמו"ט על השבנו... * * ועוד לקוי גדול נראה בעירנו ביום הרביעי הזה, בשעה הששית בבקר — לקיחת-המת. כנראה שהדרשן השוטח משפיע בדרשותיו לא רק על מימשלת הארץ, שהציעה חוקים וגזרות לשם צניעות ונקודת-המדות כידוע, אלא גם על מדי שלת-שמים, וראיה לדבר: בשעת לקוי החמה, יצאה אף היא בי-ר-מ-ל-ק-ח שהורה לראשה, ירמולקה אגודיסטית צנועה... וגם „ג'וחה“ לחבדיל, הליצן של התיאטרון הערבי, יצא בשבוע זה על הבמה בירמולקה אדומה, בניידורנו נח' נו בשבוע זה הנאה משונה גם ממראה עיניהם וגם ממשכע אזניהם. קולה העי רב של מ ז נ י ר ה ה הוציא מלבם אנחות וכלם ענו אחריה בקול רם: אה ! אה ! אה ! וגם אחב"י היו חלוצים בתיאטרון הערבי מ ז נ ר ת. ומרב התפעלות בניידורנו כיצפנפים. באולם עד כדי להחריש אזנים, ממש כמטר של הרבנות...

הקחל מבני-ידורנו התנהג יפה באולם, כדאוי לבני-תרבות כמוהם וראי-תי עורך-עתון משלהם שישב לו בהרה-בה ובפשוק-דגלים למעלה כמו בבית מרוח, להבדיל... ואי"ה בשבוע הבעל"ט יבוא המאירי ויקשקש לנו ב„קומקום“ שלו כהל-אביב. ומסתמא ירוצו כל אחב"י אל התיאטרון ויכינו להם „צדדים“ לצחוק ושיללוינגים לקפה, ובקרוב נזכה בודאי גם ל„קומקום“ ירושלמי וביחוד לשביתת המלכדים בעירנו... * * ולסוף תשובה קטנה לתלמידי הנעלם... ישנם בעולם „חיללים בלתי-יודי-עים“, אבל לא תלמידיים בלתי-יודעים. מי שאינו הותם בפרוש ואינו ידוע לר' עזמות אינו זוכה לפרסום כאן במדור שלו. והשנית—זוהו העיקר—ר' עזמות אינו כלי-שרת לאחרים לחכות בשביל ענינים פרטיים. הוא מצליח בלי רחמים וכלי משוא-פנים כל מי שהוא ראוי לחוטרא מבחינה צבורית. ולסוף עוד הערה קטנה: ר' עזמות מדבר בקלות על ענינים רציניים בשעה שאחרים מדברים יכתובים כרצינות על ענינים קלים... עזמות